

الگوریتم ترکیبی یادگیری افزایشی مبتنی بر جمعیت و بهینه سازی (PBIL-EO , PBIL-GEO) حدی

میترا هاشمی^۱ ، محمد رضا میدبی^۲

^۱ دانشگاه آزاد اسلامی قزوین ، دانشکده برق رایانه و فن آوری اطلاعات، قزوین

Mitra.hash@yahoo.com

^۲ آزمایشگاه سیستم‌های نرم دانشکده مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی امیر کبیر، تهران

Mmeybodi@aut.ac.ir

چکیده

الگوریتم PBIL یکی از انواع الگوریتم‌های تخمین توزیع است. این الگوریتم در مقایسه با الگوریتم‌هایی مانند الگوریتم زنتیک از نظر سرعت، حافظه مصرفی و دقت جواب‌های بدست آمده، کارایی بهتری دارد؛ و به خوبی می‌تواند نقاط ناشناخته فضای جستجو را با به کار بردن روش‌های آماری جستجو نماید. این الگوریتم از یک بردار احتمال استفاده کرده و اعضای جمعیت را از طریق نمونه برداری از آن ایجاد می‌کند. از طرفی الگوریتم EO برای جستجوهای محلی و نزدیک بهینه مناسب می‌باشد و می‌تواند بهترین جواب را از میان جواب‌های محلی بدست آورده و در بهینه محلی گیر نکند. لذا با ترکیب این دو الگوریتم می‌توان تعاملی بین دو مفهوم اساسی مطرح در الگوریتم‌های تکاملی، اکتشاف و بهره برداری، ایجاد نمود و نتایج بهتری بدست آورد. نتایج موجود در این مقاله نشان دهنده کارایی الگوریتم پیشنهادی بر روی دو مسئله بفرنج، دو تکه کردن گراف و زمان‌بندی وظایف بر روی چند پردازنده می‌باشد.

کلمات کلیدی

الگوریتم یادگیری افزایشی مبتنی بر جمعیت، بهینه سازی حدی، تعیین یافته، الگوریتم‌های تخمین توزیع، مسائل بهینه سازی.

در این الگوریتم‌ها یک جمعیت ممکن است با یک توزیع احتمال تخمین زده شود و راه حل‌های کاندید جدید توسط نمونه برداری از این توزیع بدست آیند. این روش مزایای زیادی دارد مانند، اجتناب از همگرایی زودرس واستفاده از یک نمایش فشرده و کوتاه.

الگوریتم یادگیری افزایشی مبتنی بر جمعیت^۱ [1] یک الگوریتم بهینه سازی و تخمین توزیع است. الگوریتم توسط بالوحا در سال ۱۹۹۴ بدست آمد. این الگوریتم ساده‌تر از یک الگوریتم زنتیک استاندارد است و در اکثر مواقع به سمت نتایج بهتر از آن هدایت می‌کند.

در الگوریتم یادگیری افزایشی، زن‌ها به صورت مقادیر حقیقی در رنج [0,1] نمایش داده می‌شود که مشخص کننده احتمال هر ال خاص در آن زن است. در این الگوریتم به سوی بهترین فرد عمل یادگیری با تغییر بردار احتمال انجام می‌گیرد و نهایتاً جوابهای مناسبی ارائه می‌دهد.

۱- مقدمه

در طول دهه ۱۹۹۰ اکثر مسائل بهینه سازی ترکیبی با موقیت توسط الگوریتم‌های زنتیک حل می‌شدند. اما وجود مسائل فربینده و سخت و بدلیل عملکرد ضعیف الگوریتم زنتیک باعث جستجوی الگوریتم‌های بهینه سازی جدید شد. به خاطر وجود این مشکلات یک تعداد از محققان گروهی از الگوریتم‌های جدید که الگوریتم‌های تخمین توزیع^۲ [1,2,3] نامیده می‌شود را پیشنهاد دادند.

این الگوریتم‌ها توسط ماهلن بین و پاب مطرح شدند، الگوریتم‌های تخمین توزیع یک نمونه الهام گرفته از مکاشفه تصادفی مبتنی بر جمعیت‌هایی از افراد هستند که هر کدام یک راه حل ممکن از مسأله بهینه سازی را کد می‌کند. این جمعیت‌ها در نسل‌های بعدی با پیشرفت جستجو تکامل می‌یابند.

بردار احتمال با مقادیر حقیقی $\{P_1, \dots, P_L\}$ طول کدگذاری با یابنری) ایجاد شود، بطوریکه وقتی نمونه برداری می‌شود، راه حل‌های با کیفیت بالا و با احتمال بالا را تولید کند.
از یک بردار احتمال که مقدار 0.5 برای هر مکان بیت در نظر می‌گیرد، شروع می‌شود. این بردار احتمال، بردار احتمال مرکزی به خاطر اینکه در نقطه مرکز فضای جستجو می‌افتد، نامیده می‌شود. نمونه برداری از این بردار احتمال اولیه راه حل‌های تصادفی تولید می‌کند. یک راه حل از یک بردار احتمال \bar{P} به این صورت نمونه برداری می‌شود، برای هر محل i ، اگر یک عدد تصادفی ایجاد شده $r_i < P_i$ (0,1) می‌شود، در غیر اینصورت آن محل i قرار داده می‌شود.

در تکرار t ، یک مجموعه $S(t)$ متشکل از n راه حل از بردار احتمال (\bar{P}) نمونه برداری می‌شود. نمونه‌ها با استفاده ازتابع شایستگی مبتنی بر مسئله ارزیابی می‌شوند. سپس بردار احتمال برای یافتن بهترین راه حل $B(t)$ از مجموعه $S(t)$ یادگیری انجام می‌دهد، به صورت زیر:

$$(1)$$

$$P_i(t+1) = (1 - \alpha) * P_i(t) + \alpha * B_i(t),$$

بطوریکه α نرخ یادگیری است که فاصله بردار احتمال برای هر تکرار را معین می‌کند. بعد از اینکه بردار احتمال برای رسیدن به بهترین نمونه بروز رسانی می‌شود، به منظور حفظ تنوع نمونه‌ها ممکن است نیاز به انجام عمل جهش بیتی باشد.

عمل جهش به این صورت انجام می‌شود. برای محل $i = 1$ $\{1, \dots, L\}$ ، اگر یک عدد تصادفی $P_m < r = \text{rand}(0,1)$ (عمل جهش) تولید شود، پس P_i با رابطه زیر تغییر داده می‌شود:

$$(2)$$

$$P'_i = \begin{cases} P_i * (1.0 - \delta_m) & P_i > 0.5 \\ P_i & P_i = 0.5 \\ P_i * (1.0 - \delta_m) + \delta_m & P_i < 0.5 \end{cases}$$

بطوریکه δ_m ، شیفت جهش است که تعداد عملیات جهش را کنترل می‌کند. بعد از عمل جهش، یک مجموعه جدید از نمونه‌ها توسط بردار احتمال جدید تولید می‌شوند و این حلقه تکرار می‌شود. با پیش روی فرآیند جستجو، عناصر در بردار احتمال از مقدار اولیه 0.5 به سمت 0 یا 1 می‌روند و راه حل‌های با کیفیت بالا را نشان می‌دهند. روند جستجو وقتی که تعدادی از شرایط پایانی اوضاع می‌شود متوقف می‌گردد. برای مثال، رسیدن به حداقل تعداد دفعات تکرار t_{\max} یا وقتی که بردار احتمال به مقادیر 0 یا 1 در هر محل از بیتها همگرا می‌شود.

تفاوت اساسی آن با الگوریتم ژنتیک حفظ آمارهای جمعیت به جای حفظ یک تعداد زیاد از نمونه‌ها می‌باشد. چون الگوریتم یادگیری افزایشی مجبور نیست یک جمعیت بزرگ را نگهداری کند، بنابراین حافظه کمتری را نیاز دارد و اجره‌ایش سریعتر و نتایج در اکثر موارد بهتر از یک الگوریتم ژنتیک معادل است.

ایرادی که در مورد این الگوریتم وجود دارد، آمارهای مرتبه دوم (وایستگی متقاطع) جمعیت را حفظ نمی‌کند. بنابراین این الگوریتم بطور موثر در فضاهایی که آمارهای مرتبه دوم وجود دارد و یک امر مهم در بهینه سازی رشته بیتی است دچار مشکل می‌شود، بنابراین با ترکیب این روش با روشی مانند بهینه سازی حدی می‌توان تا حدی این مشکل را حل کرده و به جوابهای بهینه و با دقت بیشتر دست یافت.

الگوریتم EO- τ [8,9] یک الگوریتم تکاملی جدید است که بر اساس ویژگی بحران‌های خود سازمانده [5,6] عمل می‌کند. این الگوریتم که برای حل مسائل بهینه سازی استفاده شده و جوابهای مطلوبی ارائه داده است، برخلاف بسیاری از الگوریتم‌های تکاملی که در هر لحظه از چندین جواب تشکیل شده‌اند تنها از یک جواب تشكیل شده \rightarrow مرحله آن را بهبود می‌دهد. بهبود جواب در این الگوریتم با انتخاب یکی از اجزای جواب (جزء تعویضی) و جایگزین کردن مقدار آن با مقداری جدید انجام می‌شود.

در این مقاله با ترکیب این دو روش به گونه‌ای که بهترین فرد بدست آمده با الگوریتم یادگیری افزایشی مبتنی بر جمعیت، توسط الگوریتم بهینه سازی حدی دوباره بهبود می‌یابد و مانع از گیر افتادن الگوریتم در بهینه‌های محلی و دست یابی به بهینه سراسری می‌شود، عمل شده است. این الگوریتم بر روی دو مسئله؛ دو تکه کردن گراف و زمانبندی کارها روی چند پردازنده انجام گرفته، نتایج نشان دهنده عملکرد مناسب الگوریتم پیشنهادی در مقایسه با الگوریتم‌های مطرح همانند: الگوریتم ژنتیک، بهینه سازی حدی، بهینه سازی حدی و اتوماتای یادگیر و الگوریتم یادگیر افزایشی مبتنی بر جمعیت استاندارد، است.

ادامه مقاله بدین صورت سازماندهی شده است: در بخش 2 و 3 الگوریتم PBIL و EO- τ به اختصار معرفی می‌شوند. بخش 4 به معرفی الگوریتم جدید PBIL-EO و PBIL-GEO اختصاص دارد. در بخش 5 مسائل آزمایشی و روش حل آنها توسط الگوریتم‌های مقایسه شده شرح داده می‌شوند. در بخش 6 نتایج حاصل از اجرای الگوریتم‌ها بر روی مسائل انتخاب شده ارائه شده و با هم مقایسه می‌شوند. بخش 7 جمع‌بندی می‌باشد.

2- الگوریتم یادگیری افزایشی مبتنی بر جمعیت (PBIL)

الگوریتم یادگیری افزایشی [1,2] یک ترکیبی از بهینه‌سازی تکاملی و یادگیری رقابتی است. این الگوریتم کمک می‌کند تا یک

3- الگوریتم بهینه سازی حدی (EO-τ)

الگوریتم بهینه سازی حدی ترکیب می کنیم . در الگوریتم بهینه سازی حدی نیز قدرت جستجوی کل فضای جستجو در مقایسه با الگوریتم های دیگر کمتر می باشد لذا با ترکیب این دو الگوریتم از قدرت مکافه کل فضای جستجوی الگوریتم یادگیری افزایشی مبتنی بر جمعیت و نیز قدرت الگوریتم بهینه سازی حدی در یافتن جوابهای دقیق در قسمتی از فضای جستجو عمل می کنیم.

در ابتدا بردار احتمال را با مقادیر اولیه 0.5 مقدار دهی می نماییم و سپس یک تعداد افراد بر اساس اینکه سایز جمعیت چقدر باشد با استفاده از بردار احتمال نمونه برداری می شوند .

در الگوریتم پیشنهادی از نخبه گرینی نیز استفاده و بهترین فرد به عنوان نخبه انتخاب شده و بعد از تغییر، در یادگیری بردار احتمال مطابق رابطه 1 شرکت می نماید . با انتخاب بهترین فرد از قسمتی از فضای جستجو سعی داریم با اعمال بهینه سازی حدی بر روی بهترین فرد و اعمال یک جستجوی محلی در فضای بهترینها ، شایسته ترین فرد را بدست آورده و از آن در عمل یادگیری استفاده نماییم . می توان مراحل الگوریتم پیشنهادی را به صورت زیر نمایش داد :

1- مقدار دهی اولیه

2- مقدار دهی بردار احتمال با مقدار 0.5 (بردار احتمال مرکزی)

3- نمونه برداری N فرد از بردار احتمال

4- پیدا کردن و حفظ (نخبه گرینی) بهترین فرد در جمعیت

5- اعمال الگوریتم EO داخلی یا GEO داخلی (با توجه به مسئله) بر روی بهترین فرد

6- عمل یادگیری بردار احتمال (رابطه 1) بر اساس بهترین فرد حاصل از مرحله قبل

7- اعمال جهش بر روی بردار احتمال (رابطه 2)

8- تکرار از مرحله 3 تا توقف الگوریتم

9- برگرداندن بهترین جواب

الگوریتم EO داخلی :

1- محاسبه شایستگی اجزای جواب با توجه به مسئله
2- مرتب کردن اجزای جواب بر اساس شایستگی بصورت صعودی

3- انتخاب یکی از اجرای جواب با استفاده از توزیع احتمال رابطه 3

4- انتخاب مقدار جدید برای جزء تعویضی با توجه به مسئله
5- جایگزین کردن مقدار جدید جزء تعویضی و تولید جواب جدید

6- اجرا از مرحله 1 تا زمانی که بهبودی حاصل می شود.

الگوریتم GEO داخلی :

الگوریتم EO-τ [9,8] یک الگوریتم اکتشافی مبتنی بر پدیده بحران های خود سازمانده [5,6] است. در این الگوریتم، جواب مساله به آرایه ای تبدیل می شود که هر یک از عناصر آن معادل یکی از اجزای جواب است.

این الگوریتم در هر مرحله (هر تکرار حلقه اصلی) با انتخاب یکی از اجزای جواب (جزء تعویضی) و تغییر مقدار آن جواب را بهبود می دهد. در این الگوریتم، برای پیدا کردن جزء تعویضی، ابتدا اجزای جواب به صورت صعودی بر اساس شایستگی محلی آنها مرتب می شوند. سپس به هر جزء با توجه به مکان آن در فهرست مرتب شده (n) احتمالی متناسب با $P(n)$ (رابطه 1) نسبت داده شده و در انتهای یکی از اجزاء با توجه به این احتمال ها انتخاب می شود؛ انتخاب جزء تعویضی در این روش به نحوی است که اجزا با شایستگی کمتر با احتمال بالاتری انتخاب می شوند. این روش موجب می شود تا الگوریتم EO-τ بتواند از بسیاری از نقاط بهینه محلی فرار کند.

(3)

$$P(n) \sim n^{-\tau}$$

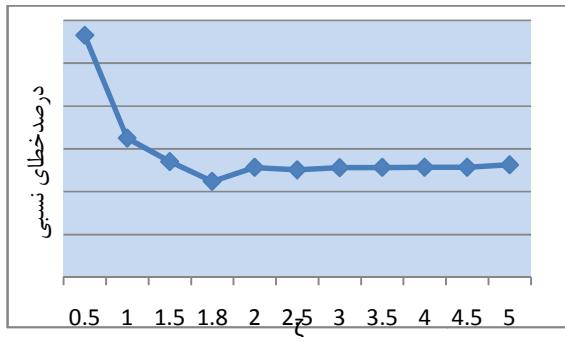
الگوریتم بهینه سازی حدی نیازمند تعریف تابعی برای محاسبه شایستگی محلی سلول های جواب است، از طرف دیگر چگونگی تعویض سلول تعویضی به شکل مساله وابسته است. بنابراین نمی توان به راحتی و بدون نیاز به پیاده سازی مجدد، از آن برای حل دامنه وسیعی از مسائل استفاده کرد. به این منظور الگوریتم بهینه سازی حدی تعمیم یافته (GEO)[10] بر اساس الگوریتم بهینه سازی حدی با پارامتر τ معرفی شده است.

برای استفاده از الگوریتم بهینه سازی حدی تعمیم یافته، ابتدا متغیرهای مساله باید به یک رشته دودویی نگاشت شوند. مساله دیگری که در الگوریتم مفروض مطرح است، محاسبه شایستگی سلول ها است. محاسبه شایستگی محلی مهمترین مرحله در الگوریتم بهینه سازی حدی است. در هر مرحله بر اساس جواب جاری و به تعداد سلول های آن، جواب هایی تولید می شود که به عنوان فرزندان جواب جاری شناخته می شوند. این جواب ها از هم متمایز بوده و هر کدام تنها در مقدار یک سلول با جواب جاری اختلاف دارد. بعد از تولید شدن جواب های جدید، شایستگی هر کدام از آنها بوسیله تابع شایستگی کلی محاسبه می شود؛ شایستگی هر سلول برابر خواهد بود با شایستگی فرزندی از جواب جاری، که در مقدار آن سلول با جواب جاری اختلاف دارد، منها های شایستگی جواب جاری.

4- الگوریتم پیشنهادی (PBIL-EO , PBIL-GEO)

با توجه به مزایا و معایب ذکر شده از الگوریتم یادگیری افزایشی مبتنی بر جمعیت و برای رفع معایب آن الگوریتم مفروض را با

همچنین برای مقایسه الگوریتم‌های PBIL-EO ، EO-LA و EO و مشاهده تاثیر تغییرات اعمال شده، مقدار پارامتر α در تمامی اجراهای برای 1.8 که بهترین مقدار این پارامتر برای الگوریتم α -EO می‌باشد قرار داده شده است. شکل 1 نشان‌دهنده مجموع خطای نسبی به ازای مقادیر مختلف α می‌باشد. همانطور که مشاهده می‌شود الگوریتم به ازای مقدار 1.8 برای پارامتر α کمترین خطای را تولید کرده است.

شکل 1 : تعیین مقدار مناسب پارامتر α

5-2- حل مسئله زمانبندی کارها روی چند پردازنده

برای پیاده‌سازی الگوریتم PBIL-GEO برای حل مسئله زمانبندی کارها روی چند پردازنده از روش حل این مسئله توسط الگوریتم GEO در [10] استفاده شده است. در حل این مسئله از نمونه مسائل مطرح در این زمینه [11] استفاده شده است. برای بررسی نتایج زمانبندی با در نظر گرفتن اولویت و بدون در نظر گرفتن آن انجام شده است. دو نمونه مسئله مورد آزمایش با 50 و 100 کار و در نظر گرفتن سیستم مواری با 2 ، 4 ، 8 و 16 پردازنده فرض شده است. نحوه نمایش افراد جمعیت و توضیح کامل در مرجع [10] ذکر شده است.

در این مسئله مقادیر نرخ یادگیری (0.25) ، احتمال جهش (0.02) و شیفت جهش (0.05) با محاسبه خطای نسبی و روش ذکر شده بدست آمده است. همچنین برای مقایسه الگوریتم‌های PBIL-GEO و مشاهده تاثیر تغییرات اعمال شده، مقدار پارامتر α در تمامی اجراهای برای 1.2 که بهترین مقدار این پارامتر برای الگوریتم GEO می‌باشد قرار داده شده است. همچنین سایز جمعیت 60 و تعداد دفعات تکرار برابر 100 در نظر گرفته شده است.

6- نتایج

برای مقایسه الگوریتم‌ها در حل مسئله زمانبندی کارها روی چند پردازنده هر کدام از این الگوریتم‌ها به تعداد 10 مرتبه بر روی نمونه مسائل آزمایشی اجرا و کمینه نتایج تولید شده توسط آنها جمع‌آوری شده است. در این مقایسه‌ها، مقدار پارامتر α برای الگوریتم‌ها برابر 1.2 در نظر گرفته شده‌اند؛ علت برابر قرار دادن پارامتر α برای این دو

- 1- تولید فرزندان جواب جاری و محاسبه شایستگی آنها
- 2- مرتب کردن جوابهای تولید شده با توجه به شایستگی به صورت صعودی
- 3- انتخاب یکی از فرزندان به عنوان جواب جاری با توجه به رابطه 3
- 4- تکرار مراحل تا وقتی که بهبودی ایجاد می‌شود.

نتایج بر روی هر دو مسئله آزمایش نشان دهنده کارایی روش مفروض در مقایسه با روش‌های دیگر است.

5- مسائل آزمایشی و روش حل آنها

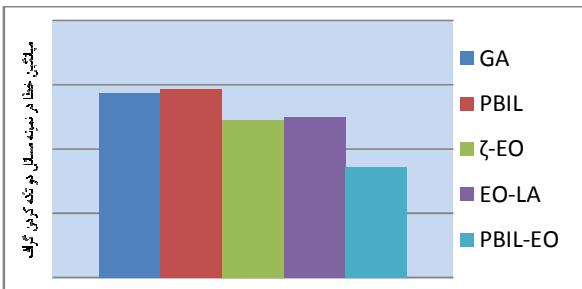
برای ارزیابی کارایی الگوریتم پیشنهادی و مقایسه آن با روش‌های دیگر از دو مسئله بفرنچ زمانبندی کارها روی چند پردازنده² و دو تکه کردن گراف³ استفاده شده است. هدف در مسئله زمانبندی، توزیع وظایف بین پردازنده‌ها است بطوریکه اولویت وظایف حفظ و زمان پاسخ (اجرای کامل) مینیمم مقدار شود. نمونه‌هایی از مسئله که برای مقایسه عملکرد الگوریتم‌ها استفاده شده از مرجع [11] آورده شده‌اند. در مسئله دو تکه کردن گراف نیز هدف، تقسیم کردن گراف به دو قسم است به شکلی که تعداد گره‌های دو قسمت برابر باشد (در صورت فرد بودن تعداد گره‌های گراف، اختلاف تعداد گره‌های دو قسمت برابر 1 باشد) و ثانیاً تعداد یال‌های بین دو قسمت کمترین مقدار ممکن باشد. نمونه‌هایی استفاده شده برای مقایسه عملکرد الگوریتم‌ها در حل این مسئله از مرجع [7] آورده شده‌اند.

5-1- حل مسئله دو تکه کردن گراف

برای حل مسئله دو تکه کردن گراف توسط الگوریتم PBIL-EO از رشته‌ای از بیتها با مقادیر 0 و 1 به منظور تعیین دو بخش متفاوت در گراف استفاده می‌شود و نیز از روش حل این مسئله توسط الگوریتم α -EO در [8] و [9] استفاده شده است در این مراجع از یک خوشبندی اولیه نیز استفاده شده است؛ در این روش برای محاسبه شایستگی هر جزء جواب، از نسبت تعداد گره‌های همسایه گره در دو تکه گراف استفاده می‌شود. برای اینکه جوابها با مفروضات مسئله مطابقت داشته باشند (تعداد گره‌های مساوی در هر بخش) از الگوریتم KL [12] نیز استفاده شده است. در پیاده‌سازی انجام شده بر روی نمونه مسائل انجام شده و مقداری که خطای نسبی کمتری در مقایسه با مقادیر دیگر داشت (0.25) انتخاب گردید. در الگوریتم مفروض احتمال جهش (0.02) و شیفت جهش (0.2) نیز به روش گفته شده و محاسبه خطای نسبی بدست آمده است.

اتوماتای یادگیر) نیز عملکرد بهتری داشته و این بدلیل تاثیر اتوماتا در بهبود عملکرد جستجوی محلی EO بوده و هنوز امکان اینکه نقاط مکاشفه نشده وجود داشته باشد است. شکل 3 نیز نشان می‌دهد، میانگین خطای نمونه مسائل دو تکه کردن گراف در الگوریتم پیشنهادی کمتر از بقیه الگوریتم‌ها است.

نتایج مناسب این الگوریتم بدلیل استفاده از مزایای هر دو الگوریتم و رفع عیوب آنها از طریق ترکیب با یکدیگر است. الگوریتم PBIL عمل جستجوی نقاط ناشناخته در فضا را انجام می‌دهد و به نوعی می‌توان گفت بر روی عمل اکتشاف^۵ تاکید دارد، الگوریتم EO روی استفاده از تجربیات قبلی^۶ و جستجو در نزدیکی نقاط بهینه و یافتن نقطه بهینه سراسری تاکید دارد.

شکل 3: نمودار میله‌ای مقایسه روش‌ها با در نظر داشتن میانگین خطای نمونه مسائل دو تکه کردن گراف

7- جمع‌بندی

با توجه به نتایج حاصل ملاحظه می‌شود الگوریتم پیشنهادی با توجه به نتایج حاصل ملاحظه می‌شود الگوریتم پیشنهادی و PBIL-GEO و PBIL-EO) بر روی هر دو مسئله جهان واقعی، دو تکه کردن گراف و زمانبندی وظایف بر روی چند پردازنده، عملکرد خوبی داشته است و این بدلیل ترکیب دو روش و استفاده از مزایای هر دو روش و ایجاد تعادل بین دو مفهوم مکاشفه و بهره برداری از اطلاعات قبلی است. الگوریتم PBIL عمل کشف نقاط ناشناخته در فضای جستجو و EO جستجو در نزدیکی نواحی بهینه را برای یافتن بهینه سراسری انجام می‌دهند. می‌توان این الگوریتم را مثلاً با اتوماتای یادگیر ترکیب نمود (در مقایسه نتایج EO و EO-LA و PBIL-EO)

نتایج بهتری دست یافت.

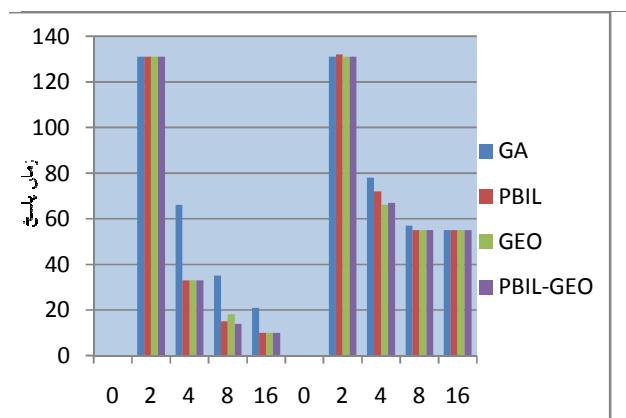
مراجع

- [1] Yang S. and Yao X., "Population-Based Incremental Learning with Associative Memory for Dynamic Environments ", IEEE Trans. Evolutionary Computation, vol. 12, No. 5, pp. 542-561, 2008.
- [2] Tianshi Chen, Tang Ke, Guoliang Chen, Xin Yao, "Analysis of Computational Time of Simple Estimation of Distribution Algorithms", IEEE Trans., Evolutionary computation, vol. 14, No. 1, 2010

الگوریتم بررسی تاثیر تغییرات ایجاد شده در الگوریتم GEO و PBIL-GEO است.

نتایج اجرای الگوریتم‌های مختلف برای این مسئله در جداول 2 و 3 آمده است. اجرای الگوریتم‌ها در دو حالت با اولویت و بدون اولویت برای انجام کارها در نظر گرفته شده است.

در مسئله زمانبندی با توجه به نتایج ملاحظه می‌شود که تقریباً در تمام موارد الگوریتم مفروض در مقایسه با بقیه الگوریتم‌ها (PBIL, GA, GEO, EO), عملکرد بهتری داشته و توانسته به بهترین جواب ممکن یعنی کوتاه‌ترین زمان پاسخ دست یابد. در تعداد پردازنده کم اکثر الگوریتم‌ها به جواب مطلوب رسیده اند، کارایی الگوریتم مفروض در توزیع وظایف بر روی تعداد پردازنده زیاد مشخص تر می‌شود. از شکل 2 نیز مشخص می‌شود که در هر دو وضعیت، با نظر گرفتن اولویت وظایف (مجموعه نمودارهای سمت راست) و بدون در نظر گرفتن اولویت (مجموعه نمودارهای سمت چپ) تقریباً در تمام موارد روش پیشنهادی کمترین مقدار (زمان پاسخ) ممکن را دارد.

شکل 2: نمودار میله‌ای مقایسه روش‌ها در زمانبندی با تعداد پردازنده مختلف و زمان پاسخ در دو حالت با و بدون اولویت برای بررسی و مقایسه الگوریتم‌ها در حل مساله دو تکه کردن گراف نیز از نمونه مسائل انتخاب شده در بخش قبل استفاده شده است. برای مشاهده تغییر عملکرد الگوریتم‌های ζ -EO و EO-LA و PBIL-EO

مقادیر پارامتر α برای آنها برابر ۱.۸ و ۰.۸ در نظر گرفته شده است.

مقایسه الگوریتم‌ها بر اساس مجموعه جواب‌های تولید شده توسط آنها برای نمونه مسائل انتخاب شده در ۱۰ اجرا انجام شده است. نتایج آماری جواب‌های تولید توسط این الگوریتم‌ها در جدول ۱ نمایش داده شده است. همانطور که در این جدول مشاهده می‌شود الگوریتم PBIL-EO تقریباً در تمامی موارد از بقیه الگوریتم‌ها بهتر می‌باشد.

با توجه به جدول نتایج همانطور که ذکر شد ملاحظه می‌شود، الگوریتم PBIL نسبت به GA کارایی بهتری دارد. در مقایسه PBIL و EO تقریباً در نصف موارد PBIL و نصف دیگر EO عملکرد بهتری داشته است. در مقایسه با EO-LA (ترکیب بهینه سازی حدی با

تعداد پردازنده	GA	PBIL	GEO	PBIL-GEO
		بدون اولویت		
2	291	291	291	291
4	146	71	72	71
8	77	24	24	23
16	23	23	23	22
		با اولویت		
2	291	291	291	291
4	189	171	146	146
8	153	106	98	94
16	150	99	97	94

جدول 3: نتایج آزمایشات زمانبندی وظایف با 50 وظیفه

تعداد پردازنده	GA	PBIL	GEO	PBIL-GEO
		بدون اولویت		
2	131	131	131	131
4	66	33	33	33
8	35	15	18	14
16	21	10	10	10
		با اولویت		
2	131	132	131	131
4	78	72	66	67
8	57	55	55	55
16	55	55	55	55

[3] Hons Robin, Estimation of Distribution Algorithms and Minimum Relative Entropy, phd. Thesis, university of Bonn, 2005.

[4] Boettcher, S. and Percus, A. G., "Extremal Optimization: An Evolutionary Local-Search Algorithm", <http://arxiv.org/abs/cs.NE/0209030>

[5] http://en.wikipedia.org/wiki/Self-organized_criticality

[6] Per Bak, Chao Tang and Wiesenfeld, K. "Self-organized Criticality", Physical Review A, Vol. 38, No. 1, 1988.

[7] <http://staffweb.cms.gre.ac.uk/~c.walshaw/partition>

[8] Boettcher, S., "Extremal Optimization of Graph Partitioning at the Percolation Threshold", Physics A, vol 32, No.28, pp.5201-5211, 1999.

[9] Boettcher, S. and Percus, A. G., "Extremal Optimization for Graph Partitioning", Physical Review E, vol. 64, pp. 021114, 2001.

[10] Switalski Piotr, Seredyński Franciszek, "Solving multiprocessor scheduling problem with GEO metaheuristic", IEEE International Symposium on Parallel&Distributed Processing ,2009.

[11] <http://www.kasahara.elec.waseda.ac.jp>

[12] Mühlenbein H. and Mahnig Th., "Evolutionary Optimization and the Estimation of Search Distributions with Applications to Graph Bipartitioning", Journal of Approximate Reasoning, Vol. 31, 2002.

جدول 2: نتایج آزمایشات زمانبندی وظایف با 100 وظیفه

Estimation of Distribution Algorithm
Population Based Incremental Learning
Multiprocessor Scheduling Problem
Graph Bipartitioning Problem
exploration
exploitation

جدول 1: نتایج آزمایشات مسئله دو تکه کردن گراف

نام گراف	GA	PBIL	ζ-EO	EO-LA	PBIL-Eo
3elt	335.5	332	330.5	327	267
4elt	772	734.5	728	722.5	666.5
Add20	4287	4774	4942	4683	3168
Add32	2179.5	2425	254.5	216	583.5
Crack	445	442	380	378.5	382
CS4	1016	1018	769	790	643.5
CTI	2433.5	2294	1747	1794	1442
data	510	504	672	674	483
FE-4elt2	196	200	494	502	196
FE-sphere	665	664	677	678	654
UK	67	66	35	31	37
Whitaker3	224.5	217.5	442	453	205
Wing-nodal	9863	9636	9287	9263.5	6710